

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

X' kiségenek

ba (ET) Á.T.

**Engedélyezett
szakiskola**

Woll-tele 19
Károly.
évfolyam.

27-ai törvényen alapul, s teljes kiképzéssel rendelkező pályán szájuk magukat, s a pályára terjed ki.

Tantárgyak: a kereskedelmi forgalom és társadalmi szaktudományok.
Különleges bank-szakosztály.
Elsősorban a bank-kezelés. Tanítási idő 10 hónap.

Különleges szakosztály a gyári foglalkozásokra.
Tanítási idő 6 hónap.

Különleges szakosztály nők és lányok részére.
Tanítási idő 10 hónap. Tantárgyak: könyvvizetés, kereskedelmi számvitel, levelezés, kereskedelmi és váltó-jog.
Esti tanfolyam.
Tanítási idő 6 hónap. Tantárgya: könyvvizetés, levelezés, kereskedelmi és váltó-ismertetés.

Különleges tanfolyam a vasúti szállítási díjakra.
Tanítási idő 6 hónap.
Nyugdíjintézmény az illetékes hivatalok részére.
Ingyen küldetnek.

PAPIR A LEGJOBB?

Amikor a tőzsa névre nagyon fontos kérdés felmerül, minden bebizonyosul.

Nem szabad elcsúszni tudományos személyiségek által végzett vizsgálatok alapján a forgalomban lévő cigareta papírok között a

„Premières Cartouches“

Frankstein Freres gyáratól.
No. 65 Boulevard Exelmans,
Párizs.

Az a legjobb cigarettapapír elismeréssel. Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytudományi egyetem tanár a budapesti alalmi vegytudományi intézet igazgatója 1887. júl. hóban a prágai nemzeti egyetem pontból újabb összehasonlító vizsgálatok eredménye koronázta, a mennyiben a „Les Premières“ cigarettapapír 28-74%-a könnyebb és 28-77%-al kevesebb idegen akartérszert tartalmazó vegyelméletű papír. — Valódi csak az etetőjeleket rajzhoz hasonló és csúszkát viselő.
Cigarettapapírjainak és cigarettahüvelyeinek a végét

Frankstein Freres
Párizsban, I. ker., Schottenring 25. sz. a. raklapot minden nagyobb ügyre iszik-let arúsító kereskedőnek.

178. m. a. húgoból - húgoból
alt

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Évi ár... 10 fr.-kr.
Fél évi... 5 „
Negyed évi... 2 „50”
Egyes szám 5 kr.

Az azonos című részlet illető minden kötetben: Nagy-hatvanötösz, 1584. szám. Duna-öböljén... a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:
TELEKÖZSÉG K. LAJOS és társai.
OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatali nyomdájában.

A gabonaárak emelkedése.

A budapesti és bécsi gabonaárakról egyre kedvezőbb hírek érkeznek a magyar földművelő közönség számára. A tegnapi napon a buza ára a budapesti tőzsdén túlhaladta a 8 forintot. A miben tehát reménykedünk, hogy t. i. a gabonaárak emelkedni fognak, megvalósul.

Hogy mi okozza a gabonaárak emelkedését, erre vonatkozólag megadtuk egy korábbi cikkünkben a felvilágosítást. Most csak annyit kell megjegyeznünk, hogy azok a hírek, melyek azelőtt két héttel kezdtek lábrakapni a nyugat-európai kedvezőtlen aratást illetőleg, határozott megerősítést nyertek. Kedvezőtlen volt az aratás Franciaországban, kevésbé kedvező Németországban s főleg kedvezőtlen Angliában, hol a múlt évi terméshez képest, a veszteség többet tesz ki 30%-nál. Így tehát a mi kedvező termésünk feleslege amaz országokban piacra talál.

De van egy más körülmény is, mely főleg a buza árának ily váratlan magasra emelkedését eredményezte. Ezt az eredményt egyrészt Bismarcknak, másrészt a Károly-Lajos vaspálya egy nagyfontosságú határozatának köszönhetjük. Az a harca, melyet Bismarck Oroszország közgazdasága ellen folytat, részben nekünk is hasznunkra vált. Bismarck egy tollvonással az orosz bevitelt Németországba az által, hogy a tőzsdékötések alapját képező minimális sokrangsúlyt felemelte. Tudvalevő dolog pedig, hogy az orosz gabona minőség-sulya rendkívül alacsony s eddig is nagyobb részt csak úgy jött forgalomba, hogy más, magyar vagy lengyel gabonával kevertetett.

Erre az intézkedésre Németországnak Oroszországgal folytatott gazdasági háborúja szempontjából szükség volt, mert az orosz gabona. dacára a Németország részéről behozott nagy vámnak, mégis bejuttott Németország egy részébe. Ez az újabb intézkedés teljesen lehetővé tette az orosz gabona behozatálát.

Nagyfontosságú dolog a Károly-Lajos vaspálya igazgatóságának határozata is, mely egyenes következménye a Bismarck által életbe léptetett fenti tőzsdéi intézkedésnek.

Hogy a dolgot megértünk, előre kell bocsátanunk, hogy az orosz gabonaforgalom a Károly-Lajos vaspályán Galicián keresztül történt, hol a könnyebb minőség-súlyú orosz buzáit először összekaverték a súlyosabb galicizál buzával s így szállították Németországba. E vasútvállalat az orosz buza be- és újra kivitele révén, meg lehetőséget hozott; a szállított gabonamennyiség nagy volt s így természetesen, hogy a szállítók egy, a vasúttal kötött szerződés szerinti szállítási kedvezményt biztosítottak maguknak. Ez a szállítási szerződés azonban e hó 31-én lejár s azt a Károly-Lajos vasut igazgatósága nem akarja meghosszabbítani.

Hogy miért? Erre megadja a választ Bismarck amaz intézkedése, melylyel az orosz gabonát a német piacokról kizárta.

Egy vesszedelmes konkurrenssünetet vezetünk el tehát e két intézkedés folytán: Oroszországot, mely tudvalevőleg szintén agrikulturnál. Innen megvárható az, hogy a bpesti tőzsdén miért emelkedett 8 frt 10 krra a magyar buza ára.

A szivar-árak leállítására érdekében Ausztriában már hivatalos körök is kezdenek mozogni. Legújában a műrzaschlégi kerületi választmány folyamodott a pénzügy-miniszterhez, hogy állítsa vissza a régi (illetve június előtti) szivar-árakat. Ebből kérelmet érdekes számításal indokolja. Kimutatja, hogy a mióta a szivar drágult, a fogyasztás mennyire csökkent. Csak az olcsóbb szivarokat veszik tekintetbe. Az öt krajczárral hatra drágult kubákat tavaly júniusban a ke-

rület 9000 darabot fogyasztott el, az idén csak 4000-et; a 4 krajczárosból tavaly 69,000 kelt el, az idén 30,000; portoriko tavaly 8000, az idén 5000; rövid szivar tavaly júniusban 42,000 darab az idén csak 12,000. Tehát a fogyasztás egy hónapban 2500 frrtal csökkent! Már pedig a körlet mindössze 15,000 emberből áll. Ha egész Ausztriában ily arányú volna a csökkenés, az állami bevétel 41 millió forinttal apadna. Igaz ugyan, hogy a városi nép kevésbé nézi a krajczárt s ott a fogyasztás nem csökkent ilyen nagy arányban; de a bevétel azért mégis csak kevesebb lesz néhány millióskával. Már pedig a pénzügy-miniszter ezt éppen nem akarhatja.

Az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlése, a két év múlva megtartandó vándorgyűlés helyéül Nagyváradot tüzték ki, előnkéül Schlauch Lőrincz püspököt és Döry József b. biharmegyei főispánt, alelnökké pedig Kézsmárky Tivadart tanárt és Sal Ferenc polgármestert választották meg egyhangulag és zajos eljenzés közepette. Azután Schächter Miksa főlovasta „Az emberi akarat szabadságáról” szóló értekezését, melyet figyelemmel és tetszettel hallgattak végig. Az ülés az elnök beszűszavaival, melyek lelkes eljenzést keltettek, ért véget. Delután közbejött. Megkezdtek a kirándulásokat Dobsinára, Koritniczába stb.

Belföldi hírek. Berzeviczky Albert dr. vallás- és közoktatásiügyi államtitkár megkezdte hivatalos működését; Trefort miniszter haláláról táviratilag Párisban csak e hó 23-án értesülhetünk a temetésen megjelenni a legnagyobb sietség dacára is teljesen lehetetlen volt. — A pénzügyi adminisztráció új szervezéséről szóló törvényjavaslat a Pester Lloyd-nak értesülése szerint már elkészült a pénzügyminiszteriumban s mindjárt az ősi ülésszak kezdetén a képviselőház elé kerül. — A szász egyetem közgyűlést Bethlen András gróf főispán november 2-dikára hívta össze. — A szerb egyházi kongresszusai választmányt, mert Angyelic patriarká s dr. Vucetics alelnök betegségeik miatt furdóznak, Stojaskovic püspök hívta össze. A választmányi ülés nem volt megtartható, mert a tagok kettő kivételével nem jelentek meg. A Zastava szerint azért maradtak távol, mert nem tartják törvényesnek a Stojaskovic által történt összehívást. — Székelyföldön a köztársasági követelőző indítványt tárgyalja: „Miltóságos főispán ur! Sekintetes közgyűlés! — Hivatkozva hazánk történelmének legdicsebb napjaira — ezennel indítványozom, hogy hazánk egyetlen nagy fia — Kossuth Lajos — városunk díszpolgárává megválasztassék. Kelt Székelyföldről, 1888 aug. 22. — Mely tisztelettel — Tóth Arthur.”

Békésvárosa 300,000 forintos kölcsönt vesz fel a pesti magyar kereskedelmi banktól. A kölcsön 4 1/2% községi kötvényben 97 forint 50 kr. arólyam mellett negyven év alatt fizetendő le, s így rendkívül kedvezőnek mondható. A 300,000 forintból 128,175 frtot a községi körgát és szilipek felépítésébe veszi igénybe, a fennmaradó összegből pedig a város adósságait akarja konvertálni, illetőleg kigenyíteni. A kölcsönt egy városi rendkívül közgyűlés elé fog jóváhagyás végett előterjeszteni.

József főherceg, a honvédség főparancsnoka, a jövő hó elején tartandó hadgyakorlatokra Turóc-Szent-Mártonba megy. A főherceg szeptember 5-én érkezik és három napig lesz ott. Lakását a vármegyeházán rendezik be. Hogy a kísérete hol fog lakni, az még nincs megállapítva. — Az a kombináció, hogy Szegényi László volna ki szemelve közoktatásiügyi miniszternek, — a „Pesti Napló” szerint — teljesen alaptalan, mert Szegényi László nem távozik a külügy-miniszteriumból. — Lonkay Antal, a „Magyar Állam” szerkesztője pár nap óta aggasztó állapotban van. Lonkay, a ki hosszabb idő óta betegeskedik, Balatonföldre tartóközdi, a hol állapota annyira rosszra fordult, hogy hozzátartozói katasztrófától tartanak. — Gróf Andrássy Gyula — mint az „O. E.”-nek Kolozsvárról teljesen megbízható forrásból távirják — egészen jobban van és holnap elhagyhatja az ágyát Kóblós Gábor dr. egyetemi tanárság, kit Andrássy gróf betegsége roszabbra foreultával Dobrinba hívta, visszaérkezett. A gróftól ágyában találtak, de már ekkor jobban érezték magát. A grófnak, nem mint írták, veséjében, hanem onnal sokkal aramtalanabb hólyaghuruta volt. — A walesi herceg, a cseh hadgyakorlatok befejezése után, szeptember 10-én Bécsbe érkezik, azután jelen lesz a belvárosi hadgyakorlatokon s később Gödöllőre jön, mint őfelsége a királyi vendége. — Kinevezések. — A király őfelsége

Ostrovsky József curiai bírót a m. kir. curiához (tanácselnökké, Erdélyi Sándor curiai bírót pedig királyi táblai tanácselnökké nevezte ki.

Külföldi hírek. A masszaui kérdés diplomáciailag egyelőre el van intézve, mert a porta tiltakozásának további következményei nem lesznek, Franciaország befejezettnek nyilvánítja a vitát s Olaszország sem fog arra többé visszatérni. A francia lapok bár leplezett alakban maguk is ajánlják a diplomáciai visszavonulást, úgy tüntetve fel a masszaui kérdést, mint Bismarck kelepcejét, a melyt kerülni kell. A francia lapok most attól tartanak, hogy Olaszország váratlanul megszállja Tripolist. Német forrás szerint a porta Tripolis olasz protektorátusa ellen nem fog erélyesebben fellépni, mint annak idején Tunis francia protektorátusa ellen fellépett. A mozgósított olasz és francia hadjáradakról újabb táviratok nincsenek. — Milán királyi válogóperének tárgyalása legkésőbb szeptember 1-sején veszi kezdetét s az előrelátólag nem tart két hétnél tovább. A kérdés mindenesetre el lesz döntve szept. 13-ig. — A görög király ma elutazott Pétervárról; a czár hidegséget tanúsított írta: Görögországnak sem kedve, sem hajlandósága belesodortani magát a panszláv áramlatba. Az olasz hajóraj, melynek hírtelen mozdulatáról szombaton vettünk először tudomást, elindult keleti útjára, a Levántába, illetőleg Cephalóniába. Azt az egyet, mintha Olaszország flotta-demonstrációt szándékolna Török- és Görögország ellen, „cafolatra sem érdemes” nek tartják az olasz felhivatalos lapok, melyek közleményeiből csak annyi derül ki, hogy az említett hajó-rajra ez idő szerint a Földközi tengeren „szükség van.” A flotta rendeltetése az utirány felől eddig érkezett hírekből még nem lehet arra következtetni, mintha — Tripolis volna a kitűzött cél. — Bulgária fővárossából érkezett tudósítások szerint nem könnyű feladathoz fogott, hogy az országot a rablóbandától megtisztítsa. A czár otthagya székhelyét és több nagyherceg társaságában Oroszország szívéhez, az orosz eszmék tüzelőhöz, közel Moszkvához ment időzni. — A czár né az orosz trónörökösével és Xoina nagyhercegnővel ideérkezett.

A regále-megváltás.

Felhívást intézett Erdélyi birtoko osztályhoz br Bánffy György, nagybirtokos. A reánk nézve is követendő felhívás így hangzik: A regále jogok megváltása külsőben van, ösmérjük a kormány szándékát, azt hiszem eljött az idő, midőn az erdélyi birtoko-osztálynak végre kinyílik szeme, szakít eddigi társalmi politikájával, s nem hagyja magát szó nélkül kifosztani.

Mit eredményezett — kérdem azon tányernyaló systema, melyet eddig Erdély a jelen kormányval szemben folytatott? Mivel lett előismerve ösünk önfeloldozó, pártatlan hazaszeretete? — Azzal, hogy az erdélyi nemességet kilökte a felsőházból, azaz be sem eresztették, mondván neki: Ha hoztál áldozatot a hazáért, ha vagyonodat feláldoztad, fenséges nagy eszmékért, örült számar voltál, szenvedtél erte. Most adta el ösöd a hazát, mért nem volt uszorás? mért volt becsületlen magyar ember? akkor talán megmenthetted volna vagyonát s ma qualicálva volnátok!

Ezt kaptuk válaszul s a jámbor erdélyi ember haza jött a kapott válaszzal nagy busan, s a jövő választáskor ismét felkűldi a maga jó mamelukját, nehogy rossz néven vegyék odafenn duzzogását, hadd szavazzon meg tovább is mindent, hiss van még mit elvesztetünk, nem fosztottak még ki mindentől.

No hát, erdélyi birtokos! mielőtt még elrabolnák vagyonod egy negyedét, mielőtt kimenne az országot árkába koldulni, most kérdem tőled: „megvagy-e politikád eredményével elégedve? kifizette — ugy-e magát hosszú években keresztül farkadt csóválni s mindenre igennel felelni? Ugy-e bánod most már?”

De még nem késő, itt az idő tenni, védekezni legnagyobb ellenségünk, a magyar kormány ellen! Ha a muszka megszarcsolt 49-ben, mondjátok, veit-e el tőletek annyit, mint a mennyit most terveznek? ugy-e egyikőtől sem, pedig az muszka volt és oláh, kivel folyton remétenek, nem pedig szabadelvű magyar kormány! 12 évi ezetlen költelekést azszal akarnak helyretni, hogy elvesszik vagyonunk egy részét? s annak helyette 20 százalék híján érték papirt? melynek igért árfolyamát csak bolond hiszi el, nem pedig józan ember. — Ha pénzt vesznek el, adjanak készpénst érte, adják meg a teljes megfelelő tőkét minden levonás nélkül, váltásák meg a korcsma hazákat mind, neveznek azokat, mely nekik tetszik. — Ilyen kárpolitát követelünk, mert

Hirdetési díj:
Nagy hasznos postai sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s többesre hirdetések alkú sorát a legolcsóbb árárt vételek fel.
Bélyegű minden külön beiktatástól 30 kr.
Hirdetést vagy reklamot magában foglaló újdonság sora 50 krajczér.
„Nyitár”-ben megjelent közlemény minden postai sora 30 kr.
Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint KÖRÖSI MÁR E. könyv. iradjátlan le. Név nélkül vagy bércmentesen beküldött levelek nem vételnek figyelmbe.
Kéziratok vissza nem adatnak.

ez jogos és igazságos, ilyen kell nekünk, mert minden más kártérítés egyforma a csalással, mely ha bekövetkezik, csak azért maradhat büntetlenül, mert a kormány fogja keresztül vinni.

Ugy-e, ha valaki elsikkaszt százezreket, üldözik a rablót Amerikáig s onnan hozzák vasba verve vissza, s állítják törvény elé? az erdélyi birtokosoktól milliókat vesznek el s őket ezt békésen eltűrik? — meg is érdemlik akkor, jól teszi a kormány, mint a roz kocsis, össe azt a lovat, mely legjobban húz, vegye el mindentekét; ha regaleinket ily módon megválthatja, jogos lesz talán az is, ha kabátunkat hátunkról lehuzza, s ha pénzszerke-nyeinket kiirtive, tartalmukból felépíti az új országházat, hadd hírdesse e monumentum pénzügyi műveletekben kormányunk pártatlan tehetőségét, nekünk, erdélyi birtokosoknak, pedig gyávaaságát, tehetetlenségét.

De e békés önmegadást nem teszem fel földieimről, a régi vér nem tagadhatja meg magát. Hiába adták el őt hatosért ösineink szent nevét, hiába keresztelték velünk egy névre gazembereket, családokat, még meg tudjuk különböztetni a régit az újtol, az eredetit a hamistól, a kutyabórt a nyulbórtól, megtaláljuk még egymást azok, kik ha szegényebbek lettünk is, apánk által a haza oltárára hozott áldozatok miatt, de elvesztett vagyonunk bőven kamatoz azon tiszteletben, melylyel nevtűket a magyar nemzet körül veszi, — s ha eddig túrttunk, szenvedtünk, áldoztunk, most, mint a halálra sebzett országnak, végsőt lehelve szedjük össze erőnket, álljunk egy zászló alá s kiáltuk: „Elég!” — Kiáltuk oly hangon, hogy az tisztán érthető legyen mindentől. mindenki által, kiáltuk azon a hangon. melyen csak a jogos követelés és az igazság beszélhet.

Augusztus 31-én találkozzunk Kolozsvárrt, a gazdasági egyület által összehívott értekező-ten, legyen ott minden érdekel, élelérkezés ez reánk nézve, melyen változtatni aztán többé nem lehet.

Visszatérítéskig!
Szilágy-Nagyfalu, aug. 24. 1888.

A méhészet köréből.

Debreczen, aug. 28.

Ha szettektünk hazánkban és a gazdaságnak egyik jelentékeny ágát, az okszerti méhészetet szemügyre vesszünk, azt tapasztaljuk, hogy a megérdemlő figyelembé vétele és szorgalmas kihasználása csak igen szűrványosan történik.

Az igaz, hogy valamint a gazdaságnak minden ága kitartó és fáradságtalan munkásságot igényel, úgy az okszerti méhészet is megköveteli a maga részét.

Hazánk igen sok vidéken már elég szép virágzásnak örvend az okszerti méhészet, egy a hegyes vidéken, mint a sík földön.

A vándor méhésztanítók évenként kétszer is közönségre községre járnak a mennyire csak idejéből kitélik, mindentűt előadást tartanak elméletileg és gyakorlatilag; de csak falra hányt borsó legtebb községben.

Szóval, az okszerti méhészet sok vidéken nem talál termő talajra.

Hajduemgyében is, alig találunk egy-két okszerten kezelt méhtelepet.

Azt mondják, nem fizeti ki magát, nincsenek virágos rétek; de hogy nincs, van más termékeny virág rétszámra.

Ha az az egy-két méhtelep meghozza a szorgalmas kezelőnek a jutalmát, miért ne hozná meg száznak. Persze, hogy kellő hasznót lehessen élvezni bármiből is, teljesen szakértőnek kell lenni benne, mert különben gyilkosa lesz.

A méhészet is olyan háladatossággal jár, mint a földművelés, hányzor éri csapás a földmives reményteljes természetét, úgy hogy sokszor az elvetett magot is alig hozza meg s ekkor mi történik, nem hogy elűdjön adni belőle, hogy tetemes szátségeit is fidezvéen, még a házi szükségletre is alig elég. De nem csügged el a csüggetlenségét egy következő termékeny év szátszorosan megintalmazza. Ha a méhészettel is így végzünk, a jutalom nem marad el.

Debreczen városában mily dicséretes lenne egy méhtelepet alapítani ádázokos útján, akár egyelet is. Az „Egylet kert”-ben igen kitűnő helye volna, nem nagy, de egy kiszeret méhtelepnek pl. 50-60 méhtörzsek. De nem azért lenne alapítva legalább egyelőre, hogy abból valaki busás hasznót élvezzen, hanem azért, hogy egy városnak, mint a vidéknek mintá méhese legyen, hogy ez innen, a városból, szivárogon ki megyszerte ez tovább is.

A képezés tanári és városi tanítói kar-nak kellene jelszül ebbe befolyalni, mert, hiszen nevezetesen őket hívatottak az oktatásra,

ők érintkeznek folytonosan a szülőkkel és növényekkel

Különösen a képezdei növendékekkel kellene az okszerű méhészetet megkedveltetni, hogy mikor a sivar életbe lépnek, ismerjék a gazdaságnak legalább egy szerény kis ágát is, a gyakorlati méhészetet

S hogy ezt minél sikeresebben el lehessen érni vándor méhésztanítókat kellene a képezdekhez legalább a téli időszakban alkalmazni oda, a hol a legnagyobb szükségük van rá, ekkor évről-évre az ő terhes munkájuk is a kilépett s tanítókká lettek által tetemesen meg lenne könnyítve, mert a tapasztalás azt bizonyítja eddig, hogy hamarabb a tanítók által lehet az okszerű méhészetet országosra felvirágoztatni, miután más foglalkozású egyének, úgy mondják, nincs idejük általában vele bibelődni.

A szegény tanító kimegy egy elhagyott községbe, a hol persze örökidőktől fogva lakás is van, 2-300 frt fizetésre s egy elhanyagolt földelakást is kap hozzá, egy még rondább tanteremmel, tisztelet a kivételnek. S miből is áll a 2-300 frtnyi fizetés? Ne hány holdaeská földből.

Ezt kell neki művelni, de hogyan. hiszen még az apjuk sem látta soknak, hogy tulajdonképpen hogyan is kell a földet művelni, s ebből kell családját valahogy úgy a hogy, eltartania

S ekkor mily jól fog rajta, ha a méhészet után is segíthet magán s ebből kifolyólag a néppel is megkedveltetni, ez által a népszerűtetet is megnyeri s időfolytán fíradhatlan munkásságáért jobb jövedelmű községbe is meghívják. A munkásság mindig meghozza a maga édes gyümölcsét.

Más a városi tanító feladata és más a falusié.

A városi tanító csak tanít s tisztességes fizetést kap s a mellett magán órák adásával is szaporíthatja jövedelmét s szabad idejét kávéházából kávéháza járva, tisztelet a kivételnek, töltheti el.

De más a szegény falusi tanítóé. Neki kétszeres a munkája. Ő tanít is, földet is művel, hogy igen szegényesen megelhessen, ő nem gavallérkodhatik, ezt esetleg csak addig tehetné, amíg képezdei növendék volt. Ő hat év alatt, kivált, ha családja megszorodik, és annyira elcsenevész a nagy munkában és annyira elrusztikusodik, hogy alig lehet rá ismerni. Ez a falusi tanító élete.

A tanító a lelkeséssel együtt működik. A lelkes a templomban, persze az iskolában is kellene a vallás oktatását végeznie, de ez csak a törvényben van meg, a gyakorlatban még igen ritka helyen; a tanító pedig az iskolában.

A lelkes tudománya állásánál fogva olyan jövedelemben részesül, hogy nincs arra utalva, miszerint méhészetet is foglalkozzék, jövedelmét ezzel is szaporítván, hacsak szenvedélyből nem újí; vannak lelkesek, a kik imittamint mégis jó sikerrel foglalkoznak vele, de általában e helyett inkább vadászni járnak. Mily kényelmes is a falusi lelkesi állás! Ezt a tanítót nem teheti, mert akkor az állá felkopik, s különben is azt kezdik mondogatni,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Unatkozik.

Irta: Gáspár Imre.

Leonie jó szívű, óh nagyon jó szívű egy teremtet!

Ha szépen kéred, megválnak a kedvelért a legutolsó kabátból, fűgefalevélből is.

Unatkozik!

Volt nála a kis orosz gróf, annak is megmondta, hogy unatkozik

Eljött a kis consul, meg a kis magyar báró, azoknak is panaszkolt, meanyire unatkozik!

Tanácsot kért tőlük.

Mit tehetek ők? Kettő elvette tőle a fűgefalevét. (Oh, jótékonyak lenni élvezetet magában is!)

A harmadik reggelit hozatott „mit Trüffelpasteten, Champagner, und fromage de Brie.“

Egy egy percig mulattatta az első kettő vagy félóraig a harmadik is, legtovább a reggeli.

Aztán unatkozott tovább.

Elment sétálni.

A nőknek egygyel több az érzékük, mint férfiaknak. Egy tekintetre megmérlik egymást. Mint a szeszmerón a pálinkáét, úgy meg tudják becsulni, mennyi erőt fejthet ki a másik az erény mezején.

Öltöztek az olyan nő, kiknek néhány évig csupán keresztnéve volt, akár apácának, — viselje magát a legtisztességesebben, — és fel van írva az élet rajza a homlokára. Megérik egymáson, mint a hogy illata van a legdistinguáltabb... keleti nőnek is.

Leonie felöltözött sötét, és elment sétálni.

Leült az Erzsébet-téren egy padra,

„bizony ez a mi tanítónk nem igen tanít, hanem csak vadászni jár, majd kiteszszük a szűrit.“ Pedig alig járt néhányszor akkor is a vetését nézte meg.

Tehát ez okból kellene a képezdeknek mindenütt az okszerű méhészetet felkarolni, hogy az életbe lépő tanítók, nescak az elméletet vigyék ki magukkal, hanem a gyakorlati gazdaságnak valamely ágát is. Hogy így magának is keresetforrást tudjon teremteni és a néppel is, gyermekeivel együtt megkedveltesse, lassankint, bár a tanító, tudományban, műveltségben és vagyonosodásban emelje a szegény elhanyagolt népet.

Végül megemlítésre méltónak tartom Herczeg János, egyik fíradhatlan, jeles tanítónak is van Debreczenben, apolda-leányiskolában, egy csinos kis méhese.

Van egy egyszerű, de a czélnak megfelelő mézpergetője négy fel keretre. Oly egyszerűséggel van összeállítva, hogy bárki is egyszerű látásra utáncsinálhatja vagy csinálthatja

Érdemes a megtekintésre mind a kettő. A méhészet kedvelőknek szívesen adatik utasítás.

Jarfó Imre

HELYI HIREK.

* A német toast. A mint biztos forrásból értesülünk Védő Jenő m. kir. honvéd őrnagy, a király születésnapján rendezett bankett alkalmával: Richter István alvezéres edesnyerő rendeletére mondotta el azt a németül. József főherceg, mint m. kir. honvéd-főhadparancsnok felszólítására, Kassai Farkas Dániel m. kir. honvéd ezredes jelentést terjesztett fel az odiosus ügyben. Megemlítjük, hogy József főhercegnek van egy nem régi keletű rendelete, a melynek értelmében a m. kir. honvédség tisztikara minden alkalommal a magyar nyelvet tartozik használni.

* Az alsó-szabolcsi tiszaí armentesítő társulat tegnapi választmányi ülésének legfontosabb tárgyát azon jelentés képezte, mely szerint az igazgatóság a Tisza balpartján Rakamaztól T.-Dobig terjedőleg építendő védgátvonal tervezetét, 1885. évi XXIII. t. cz. 7. §-a értelmében leendő eljárást végett Szabolcs megye alispáni határozattal július 15-től aug. hó 15. napjáig terjedő időre közszemlére kitétetvén, az ez idő alatt a tervezetre vonatkozólag T.-Eszlár, Nagyfalva, és Tokaj községek előjárói és Gr. Pongrácz Jenő, mint id. Gr. Dessewffy Miklós t.-eszlári nagybirtokos teljhatalmu megbízottja által adatok be nyilatkozatok, melyek a tervezetért együtt beható vizsgálat alá vétetvén ez irányban Zoltán János alispán következő határozatot hozott. Az alsó-szabolcsi tisza armentesítő társulat részére a Tisza balpartján Rakamaztól T.-Dobig terjedőleg építendő védgátvonalnak az igazgatói jelentéssel benyújtott tervek szerinti kiépítésére az engedély megadatiki oly kijelentéssel miszerint az építés, felfolyamodás esetén is azonnal folyamatba vétethetik, megjegyeztetvén, miszerint a T.-Eszlár községnek elvonuló védöltés vonalra nézve alternative készített tervek közül az lesz kitépítendő, mely a gát irányát Nagyfalutól Kéthalomig T.-Eszlár község, Eszlár-Ófalu és Eszlár-Tótfalu nevezett részeinek ármederben hagyásával vezeti. A nevezett társulat köteleztetik, miszerint az egész védöltés vonalát a f. 1888. évi decz. 31-ig okvetlenül elkészíttesse. Miután pedig a m. kir. belügyminiszter egy rendeletével elrendelte, hogy T.-Eszlár község, Eszlár-Ófalu és Eszlár-Tótfalu nevű részei az előbbiben fekvő és körtöltéssel megvédendő templom, iskola, paplak és kastély s mindazon épületek kivételével, melyek az 1888. évi árvízszin felett fekszenek, — kitelepítése határozatilag kimondatik, miszerint az áttelepítésnek a töltéscsúcsra egyidejűleg kell megtörténnie. Az árvízmentesítő társulat köteleztetik, miszerint Eszlár-Ófalu és Eszlár-Tótfalu községterületekben fekvő azon épületek, melyek magasabb helyen fekszenek s melyek belügyminiszteri rendelet értelmében az ármederben bennhagyandók u. m. a templom, iskola, paplak és gr. Dessewffy fele kastély sat. saját költségén a védöltés vonallal egyidejűleg építendő s az 1888-ik évi árvízszin felett egy méter magasságu biztosítékok nyújtó körtöltéssel vétesse körül. Végül határozatilag kimondatik, miszerint a kitelepítési eljárásból eredő kártalanítási költségekhez az 1885 évi XXIII-ik t. cz. 80 §-a értelmében az armentesítő társulat is hozzájárulni tartozik, s a mennyiben a kártalanítási, illetve kitelepítési költségek az alkalmossal meg meghatározott összegben ki nem fejezhetők, hozzájárulási arány meghatározására nézve a kártalanítási költségek megalkapítása után, az erre vonatkozó barátságos egyezség nem sikerülte esetében fog külön határozat hozatni. A mai közgyűlés legfontosabb tárgya az volt, hogy a társulat a védgátakat magasabbra emelésének költségeire jóváhagyatott azon kölcsönösszerződés, mely szerint egyik budapesti penztinteztetől 1.400.000 forint kölcsön vétetik föl, melyből egy nyolczad rész, Debreczen városának 52,136 holdnyi szabocsai arteres birtoka után Debreczen városát illeti; továbbá a társulatban bevándorlók lesznek, Tisza-Lök, Rakamaz és Tisza Eszlár községek is, mely utóbbinak kitelepítési költsége re 25,000 forint szavatoltat meg. Jelen voltak a közgyűlésen: Elnök: Gróf Dessewffy Aurél. Zsedovics János (Egri főkapitánytól) Vértessy István tanácsnok, és Kovács Sándor (Debreczen város képviselőtében), Br. Vay Béla helyet e, Bakra Gyula, Náduvári közbirtokosság, Lukács Dezső, és Rászó Gyula alispán H.-Böszörményi közbirtokosságot, Gaal Mihály H.-Nánásért, Csohány László polgármester, Melczér Gyula, Gróf András ssi Denesert, Kegyes Imre, debr. ref. kollegiumért Kovács Sándor, a tokai m. kir. folyamánrőki hivatal képviselőtében Szokolay Emil mint megbízott, társulati igazgató Dienes Barna, főmérnök Benedek Pál, penztárnok Nagy Elek, ellenőr Káposztás János.

* A Möriz-ügyben a vizsgálat teljesen befejeztetett. Ma még néhány pótkérdést intézett Hajdu Gyula I. ker. kapitány öz. Möriz Andrásnéhoz, Gáspár Imre szerkesztőhöz, mindkettőhöz a Möriz József által írott levelek tárgyában

* A Möriz-ügyben a vizsgálat teljesen befejeztetett. Ma még néhány pótkérdést intézett Hajdu Gyula I. ker. kapitány öz. Möriz Andrásnéhoz, Gáspár Imre szerkesztőhöz, mindkettőhöz a Möriz József által írott levelek tárgyában

* Lajos napja H.-Szoboszlón. A nagy szabadsághős névnapját Szoboszló város értelemsége is nagy lelkesedéssel ünnepelte meg. A kezdeményezés a városi tisztikartól indult ki, s bár csak előző napon bocsáttattak ki az ivet, mégis körülbelül 100-an gyűltek össze a város csinos kis erdejében 25-diken dében, a hol a legszebb idő kedvezett a pompás sikerült ünnepélynek Jól esett látni, hogy a nagy név varázsa megszüntet minden pártkülömböséget, s tulmellekve a napi politika érdekharczain, mindannyan egyesülünk a nagy napok legnagyobb alakja iránt érzett tiszteletben. — Jelen volt majdnem az egész tisztikar, az egyházak és iskolák személyzete, a honoratúrok s a városi képviselők nagy része. A józú magyaros ebéd az Isten szabad ege alatt, zöld lomok úde árnyában jó kedvre hangolta a társaságot. Az első pohárköszöntőt Turry Albert az új polgármester tartotta, sikerült beszédében ecseteiven Kossuth Lajos pályáját s méltatván azokat az eszméket, melyek e nagy névhez vannak kapcsolva: a szabadság, egyenlőség, testveriség eszméit. A második szónok Zsigmond Sándor ref. lelkes volt, lelkes és nagy hatású beszédében emlékeztetvén szívesen Kossuthról. Volt még számos pohárköszöntő, Kossuthra, az új polgármesterre, a társaságban megjelent régi honvédek stb. Nagy lelkesedést keltett Szivós Géza főjegyző indítványa, hogy Kossuthnak üdvözlő távirat küldessék. A távirat így szövegeztetett: „H.-Szoboszló város községe kormányzó ur névnapját ünnepelven, tisztelettel, szeretettel és hódolattal fejezi ki a magyarok Istenre tartva meg Önt hazánk boldogságára az emberi élet legvégső határáig.“ A sürgöny szállítási ára rogtón összegyűlvén, még néhány forint felesleg maradt, mit a jelenlevők egy akaratúlag E. M. K. E. részére ajánlottak fel. A társaság a viz negye mellett, a mit koronkiutal dal és szavaiat váltott fel, az éji órákig maradt együtt. Felmerült az az eszme is, hogy a város részére festések le-Kossuth életnagyságu arczképe, — a mi nagy lelkesedéssel fogadtatván, annak idejében az illetékes helyen indítványoztatni fog. (R. I.)

* Szineszet. A lapok azt az érdekes hírt közlik, miszerint Valentín Lajos, a debr. színház igazgatója keres operette-primadonnát (játékszerepekre) október elsejétől a debreczeni színház teli idejére; ajánlkozások az igazgatóhoz Mármaros-Szigetre intézendők. Ugyanakkor olvassuk, hogy Pajor Emma Mosonyi aradi színtársulatához szerződött. Pajor Emma szerződötteset újságolták a lapok, de ezt a primadonnát nem kötik valami kellemes emlékek Debreczenhez s így szerződöttese aligha nem e miatt hiúsult meg. — Halmay Lure, az új színházhoz teljesen befejezte társulata szervezését és előadásait okt. 1-én kezdi meg Sátor-A.-Ujhelyen, hol egy hónapig marad és csak aztután vonul be teli állomasára, Szatmárra. A társulat primadonnája Halmainé Sz. Emma asszony. — Va-

hol épen pápaszem anyóka kötögetett. Könyv volt mellette, „Emile“ Rousseautól; Leonienek feltűnt, mert a kis consult épen Emilnek hívták. Könyv, harisnya, pápaszem... ez bizalmat keltett Leonieban. Megszólítja

— „Asszonyosság...“

— „Kisasszony...?“

— „Bocsánat, de sajtáságos vonalmat értek iránta... tanácsot szeretnék nyerni...“

— „Csak rajta, kisasszony. Jó helyen kopogtat. Az emberismeret már igazán sajátom.“

— „Én nagyon unatkozom. Hogy lehetne ezen segíteni?“

— „Olvasta Rousseaut?“

— „Nem...“

— „De Göthet és Schillert csak igen? mit tart felőlük? Göthe az értelem, Schiller az érzés...“ (Rendesen ez a második szava feltűnő fel tudósna, a ki ragyogni akar. Elfogadhatod természetrajzi „ösmérvnek.“)

— „En megvallom...“

— „No édes lelkek én magának semmit se tanácsolhatok. Unatkozni fog teljes életében. Tudja? Mindjárt is láttam hogy olyas valami...“

Leonie ment tovább.

Elment a kerepesi temetőbe.

Nem mintha olyan társaságot keresett volna, melynek tagjai már igazán hogy nem tesznek semmit, és még sem unatoznak... Sőt fel van írva köveikre, hogy tulajdonképpen nagyon jól érzik magukat. Egyik p. o. nagyon boldog, már csupán a nejtére vár... (A ki — melleleg legyen mondva — éppen most köztölt viszonyt egy nagyon egészséges strázsa mesterrel.) A másik zenével foglalkozik, mert rég helyet foglalt az istent dicsérő angyal-karban. (A hangja azóta sokat javulhatott, az életben igen hamis volt.) A többi — ki hogy — porlik, várja a feltámadást egy szóval tölti az időt a maga módja szerint.

Leonie ide jött most. Minek? Csak!

Leült a fa árnyékába. s azon vette magát észre, hogy testének legplastikusabb részével egy kötökosarat lapított össze.

Közel egy asszonyosság sirdogált, ki azért mégis számon kérte összezsúrt tulajdonát. Leonie fizetett mint a köles, és részvételt tudakozódot bánata, gyászöltönye felől... Kijehalt meg? kit sirat?

„Ó senkit én, kisasszonyom. De mit tegyen az ember? Nincs dolgom, s eljárak ide. Az embernek jól esik egy kis könnyezés. Legalább nem unatkozom olyan nagyon...“

Az ám. Legalább nem unatkozik. Leonie ment haza, unatkozni.

Gyalog ment. Egy pinczeszoba előtt állt meg. Talán a harisnyakötője bomlott meg. Vagy csak a „wádljának“ csinált egy kis világkiállítás. Lehet, mert „vis-a-vis“ unatkozott; egy buszár tisztecske, kit, szegényt, Leonienek mutatványai kissé szórakoztattak is.

A pinczeszobából siránkozás, zokogás hallatszott. Leonie bejettette a félkezyűjét ablakán, és utána ment. Nem félt, hiszen valaha ő is ilyen lakásban unatkozott. Biz ő megnézi, hogy unatkoznak oda lenn... No, ott már igazán, hogy unalmas egy életre bukkant.

Üres szobára, melyből az imént vittek el adósság fejében mindent, de mindent. Csak azt a szerencsétlen asszonyt nem, a ki beteg, félig halva fetrengt egy szalma-zsákon. A sápadt, élettelen, színtelen képű kölykét sem.

Az asszony akkor lehelt ki, mikor Leonie belépett.

A férje csunya viselte magát. Atkozódott, és a kölykét kezdte fojtogatni. Beszélt valamit a Dunáról is.

Leonie már nem unatkozott annyira. Ez regény! Kezdt benne részt venni. Pénzt adott az özevgynek... temetésre, és a gyermekét is elkérte. Aztán fogta kézen és elvitte, mert od'adták neki hamar.

Biz isten elvitte magával!

Furcsa. Nem a kasztnoknak, de az emberi természetnek van ám lélektana! A jó szíve p. o. szíve a Leonie kasztjában is megmarad, mint a romlottság akár papi palást alatt. Csak a népünnepeken megy kárba.

A gyereket elkezdte nevelni. Nem regényt, csak tabletteket irunk; véletlenül lett jót, s nem is mindjárt lett belőle szent Erzsébet. Unalmát pár évig még üzte egy a hogy eddig.

Mikor aztán eljött az idő, melyben a consuloeska, kis báró és kis gróf elmaradtak (a báró különben párbajban esett el, melyet unalmában keresett), s őt magát is... tenni kezdtek... akkor... akkor...

Nos, nem tolonczozták el sehová, nem ugrott a Dunába sem, hanem felült akkora a fogadott gyermeke, ki mamája unalmairól elopy kereset tudott, mint szórakozásairól... (s e titkolódzás is jellemző dolog a Leonie kasztjában)... Akkor a gyermek kitanult a zeneakademiából is, tudott mindenfelet, s megtették tanítóknak valahová... A nevelőanyját pedig elvitte magával, csinált belőle nagymamát, de olyat ám, a kinek veje is van! És Leonie harisnyakötés, dajka mese, és ami nem igen gazdag, és nem igen szegény emberek között sohsem unalmas: folytonosság szeretet mellett eldeglélt tovább, és igazán jól érezte magát.

Nem unatkozik többé. Maga beszélte nekem

lentin jól t...
vai Janká...
érintkezés...
enekesőt...
volt Marg...
legalább...
zék rendb...
* Sz...
Balint p...
törtökön...
n é szintá...
városunkb...
* A...
évek óta...
keznek hi...
fecskék...
táján —...
csak sze...
dorok kor...
falvak vag...
most tova...
vadibak...
gazdak a...
hírhetőne...
ralás után...
* Fel...
lános hit...
Főkelet...
keztünk...
hó 13-án...
már beje...
ben köz...
ben alak...
szabályai...
sával f...
lességünk...
telepünk...
s i egyes...
beiratkoz...
ti irodánk...
d. e. 8 —...
fölvétel...
az alapsz...
mindenkor...
kal. — U...
jelenkezh...
gyaztati...
kezesi tag...
temetkez...
gyaztati...
tározott...
ti meg m...
lommal su...
lán egyte...
bertársain...
valamint...
uyutandó...
kben tisz...
érdeklőd...
teljesiten...
kivánt szá...
tartható...
sületek...
tisztellett...
híttelszöve...
t a k Kálm...
* Kof...
ugyveze...
nem lesz...
a miarmat...

A véghelesi
„Vera-forrás savanyu vize“
 Felső-Magyarországnak legkitünőbb és legtisztább szénsavdus savanyu vize
 úgy mint a Gieshübli
 a bort nem festi „Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete debreczeni fióktelep árucarnoka“ bizományi raktárunkban Debreczenben, valamint a
Vera-forrás kezelőségénél
 Véghelesen
 Zólyom-megye, kapható.
 A véghelesi Vera-forrás kezelősége.

Szent-Királyi és Kalenda Debreczen.
Padlózatok számára:
 Keil Alajos
Padlózat-fénymázát
 Bécsből
 mint legkitünőbb mázó-l-szert puha padló számára: szagtalan, hamar száradó, szép, fényes és tartós, — 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr.
 — 1 kis „ „ „ „ 68 „
 Keil Alajos Bécsből,
Viaszk-kenőcsét
 mint legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szert kemény padló számára, —
 Egy köcsög ára 60 kr.
 legmelegebben ajánlja
Szent-Királyi és Kalenda,
DEBRECZENBEN, a városháza épületében.
 Megrendelések olyan helyekről, hol raktárak nincsenek, Alois Keil, Wien IV. Rosselgasse 5. gyári raktárában intézendők. Egy 5 kilós csomag ára 6 frt o. é.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás. Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-jegy egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.
 Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és alhasbajok, gyomorgörce, nyálk, gyomorégés, székrekedésnél, májbajok, vertolulás, aranyér és a legkülönfélébb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.
 Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerertáiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.
 Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.
 Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.
 Új foglalkozással az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondom érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé tessik.
 Tisztelettel
 Steinko P. J. lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL FELE FRANCIA BORSZESZ ES SO

Legjobb bedörzsölő-szer
köszvény
CSUZ
 és minden
meghülési betegségek ellen.
 Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.
 Bedörzsölésül sikeres használat köszvény, csuz, mindennemű testfájdalmak és benuulásnál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásoknál. Beszélgetéssel vizet vegyítve hirtelen roszullát, hányás, kolika és hasmenésnél.
 Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.
 Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerertáiban és anyag kereskedéseiben.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.
 Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.
 Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.
 Kitünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készséget óhajtok tartani magamnál.
 Mély tisztelettel
 Hornof, lelkész Micholup-ban
 Raktárak Debreczenben: Tamásy Károly gyógyszer. Tóth Béla gyógyszer, Szent-Királyi és Kalenda, Gerébi Fülöp

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE
KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA
 Debreczenben, Főpiacz. Sz. Nagy Károly ház.
 Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK
 gyors és pontos elkészítésére;
 elvállal: tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven,
 et bor- és árlapokat; díszműveket
 arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkívántató
 * ROVATOZOTT IVEKET; *
diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.
 Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legutá-
 nyosabb árban eszközöltetnek.
 A papir gyári árban számítatik.
 HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hirlapban legolcsóbban számítva közlések.
KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

KITÜNTETÉS SZEGED érdem éremmel 1876.
 KITÜNTETÉS LONDON.
 KITÜNTETÉS SZÉKES-FEHÉRVAR ezüstérem 1879.
 Diszkezzel 1871-ben.

178-m

1888.

Elsőször
 Helyben és
 Egy évre
 Fel évre
 Negyed évre

Egyes
 A lap szellemi
 és közlemény
 ára, 1864. é.
 has. — a szerk.
 műveire

Előfizethet
 TELEGRÁF
 OSÁTHY K.
 kerékoldásból
 talban KUTAS
 nyomdájában

Jelölt
 (r. o.)
 érdekesebb
 kezd legény
 talált, felb
 ha pedig a
 a s z ű r é
 Az elh
 közoktatás-
 a mikor me
 hült teljese
 és egy a b
 valódi nagy
 u. n. jelölt
 ordo idem
 oly hiva
 miniszterség
 egyike sem
 s egyike s
 minthogy a
 kitélessék m
 Már m
 kormány-ae
 az, hogy m
 nézve, hogy
 táltassék és
 fogva valak
 ridegséggel.
 A köz
 nek találja
 niszter . .
 hogy gróf
 jörő belögy
 niszterének
 férfin, ugy
 korteskedés
 egy az, hog
 kir. ugynev
 Zichi Ág
 nyit érteni
 vagy az eg
 dolgaihoz,
 jos menyas
 hoz; nem é
 lefordításá
 foglalkozás
 bor grófnak
 nokába! A
 bor mágná

A „DEB

Sép, k
 rólád e nel
 rültebb szin
 a bánatnak
 A költ
 csodás jelir
 ven, mely
 árnyak, és
 égben.
 Költ
 A költ
 vassa szelle
 hatja le, ha
 Ir, fr
 ban él.
 S im,
 nya suhan
 fejt.
 Oh, ki
 Ez a k
 E vidám kö
 het. Vidor g
 e költő nem
 Egy vi
 varázsa meg
 tudnak. Nem
 tette.
 Irén n
 Költész
 kék, mosoly
 Költész
 cs ö n g e t
 költészet.
 Költész
 ság hófehér
 Milyen